

Maastricht 11-7-'61
Turennestraat 21,

Hooggeachte Heer Prick,

U zult daar in Uw Ulpinasse[?]-brandpunt wel hebben gevraagd: Zuster Lily, zie je nog niets komen? En terecht, het is erg stil van Mosaige-zijde. De anders zo ijverige Pierre de Rijmer en niet Tom der Reimer van Carl Loeve is aan het verzieken.

Toen U Donderdag, 6 dezer vertrok is de vlijtige dichter naar zijn bedje gegaan en toen het cultureel-journaal bezig was, bleek hij er zo erg aan toe te zijn, dat hij de herhaling van zijn gesprek met F. ter Leeuwen niet heeft kunnen horen, zo was hij „ter overgave” (met permissionele dichterlijke vrijheid dan, gedwongen. Er waren kwartiertjes dat hij meende uit elkaar te spatten en niet van inspiratie. Zo is het gebeven, onder grote lamlendigheid en onder vele vibrato's, die hij niet erg op prijs stelt. Doel van dit schrijven is een expositie te geven, dat hij er nog wel verbeterd „de moed er probeert in te houden” en dat hij, het is nu precies zeven minuten voor twintig uur met angst de nacht tegemoet ziet.

Van de bevallige somewhere in South Limburg heeft hij bericht gekregen, dat zij het heerlijke lectuur heeft gevonden in dat Mosaaner boek en dat zij met Zonnebuintje dweept. Ik heb Zonnebuintje daarop attent gemaakt en zij voelde zich beslist vertederd en kreeg een hoge dunk van de Fan. Toen heeft de Fan haar veto uitgesproken over de ex. die ik hier in het Zuiden verspreid: Doe me nu een plezier en haal daar elke aanduiding op door, die zou kunnen voeren naar mijn identificatie. Voor Haarlem en Holland en Noord Nederland kan mij dat niet schelen, daar kennen ze mij toch niet, maar voor hier in de omgeving heb ik

(2

het liever niet. Het was de grote schrik van haar leven geweest, dat zij haar naam, zo maar pardoos boven de inzet zag staan.

Daar Fan's wil ook wet is, zal ik dat dus maar opvolgen en hopen, dat het weer stilaan beter met mij gaat. Van Tegenbosch kreeg ik nog een brief, dat Roeping U had aangewezen voor alles, wat de redactie van het speciale Roeping nr. betreft.

Hopend weer spoedig mijn oud tempo
te hebben hervonden, met het beste wat ik
in mijn groetenspaarpot voorradig en ter
uitstrooiing gereed heb over U beiden, tot
dan in zo groot mogelijk genegenheden
gaarne Uw beider
Pierre Kemp

P.S. Mocht ik echter plotseling afzwaaien
naar waar het geen retour meer van geef, gedenkt
U mijner dan nog eens bij tijd en wijle